

[Holger Eriksen.]

kort citat, der står i Folketingstidende 1960-61, 2. samling, sp. 569:

„De første hundrede år under vor frie forfatning fandtes ingen spærreregler, og alligevel har der altid været mulighed for dannelse af en regering.“

Ja, denne udtalelse er efter min mening udtryk for højdepunktet af begrebsforvirring. Intet system har en så voldsom spærregel som netop flertalsvalg i enkeltmandskredse, og jeg kan oplyse, at hvis dette system havde været rådende ved sidste valg og afstemningen i øvrigt var blevet akkurat som nu, ville venstre have opnået 34 mandater, de konservative 6, og resten ville være tilfaldet socialdemokratiet. Det var vel nok en spærregel med virkning.

Hvad angår forbuddet mod, at et parti modtager støtte fra faglige organisationer, vil jeg for det første udtale min forbavselse over, at det skulle være forbudt sådanne organisationer at støtte et parti, som varetog de pågældende organisationers interesse; men jeg vil udtale endnu større forbavselse over, at det kun skulle være de faglige organisationer, dette forbud skulle gælde. Hvorfor så ikke tage alle andre organisationer og sammenslutninger med? Hvorfor ikke medtage aktieselskaber f. eks.? Eller hvad mener man egentlig om de svine kroner, som LS i sin tid opkrævede, og som man tegnede under et så voldsomt tryk, at det næsten mindede om vold?

I samme forbindelse kan man også tale om de mægtige tilskud, som dette LS-parti dengang fik fra Majoratsforeningen. Hvorfor skulle det ikke være forbudt Majoratsforeningen at yde tilskud, når det skal være forbudt de faglige foreninger? Jeg tager næppe fejl i, at et ikke ringe antal af bondepartiets vælgere er indgået i det uafhængige partis vælgerskare, selv om de to partier naturligvis ingenlunde er identiske, og jeg vil henstille til de ærede repræsentanter for de uafhængige, at de prøver at tale med disse deres vælgere om svine kroner eller om tilskuddene fra majoratskasserne.

Jeg skal i øvrigt på mit partis vegne anbefale de lovforslag, der er fremsat af den højtærede indenrigsminister, og give tilsagn om medvirken til en grundig, — jeg kan vel i og for sig også bruge den forslidte

vending fordomsfri — behandling af valglovsproblemerne i almindelighed i det udvalg, som tinget allerede har besluttet at nedsætte, og som jeg senere vil foreslå at disse lovforslag henvises til.

Harald Nielsen: Det ærede medlem hr. Holger Eriksen indledte sin tale med at fremdrage nogle forskellige forhold, som ikke er omhandlet i de lovforslag, som vi her har til behandling, og jeg skal ikke gå ret meget ind herpå, da vi rimeligvis får lejlighed til at drøfte dem i udvalget. Det ærede medlem taler om, at man skal slutte valgbehandlingen kl. 20; det kan vi drøfte i udvalget. Fra venstres side ser vi meget gerne, at den tid, hvorpå man slutter valgbehandlingen, bliver ens overalt, hvad den jo ikke er i øjeblikket.

Det ærede medlem var også inde på, at vi skulle flytte vor valgdag til en søndag. Det er jeg ikke tilhænger af, og jeg vil gøre det ærede medlem opmærksom på, at der her gør sig andre hensyn gældende end de rent kirkelige. Det er jo sådan efterhånden, at mange mennesker holder weekend og drager ud til deres sommerhuse eller tager på udflugt, og jeg tror, det vil vække megen modstand, også andre steder end blandt dem, der er særlig kirkeligt interesseret, hvis vi flyttede vor valgdag til en søndag. Vi har jo ikke hørt nogen særlig beklagelse over, at vi holder valg på en almindelig hverdag.

Alle de øvrige forhold, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen fremdrog, og som ikke nævnes i selve de lovforslag, der er til behandling, synes jeg det er meget naturligt at gennemdrøfte i det udvalg, som skal nedsættes.

Jeg kommer herefter til de valglovsændringer, der er foreslået fra regeringens side. Bortset fra dem, der vedrører de syges adgang til at stemme, giver de foreslåede ændringer mig ikke anledning til at gøre mange bemærkninger. De synes for de flestes vedkommende særdeles velmotiverede ud fra de indhøstede erfaringer og egner sig i øvrigt bedst til nærmere drøftelse i udvalget. Dog må jeg om tilføjelsen til § 17 i folketingsvalgloven, gående ud på for fremtiden at bemyndige indenrigsministeren til i forbindelse med ændringer i landets kom-